

въкъ? Не, въ този Стоянчо имаше възможности само, които той можеше да развие. Този човѣкъ е блаженъ. Защо? — Защото разви своите способности, своите дарби и ги употреби за благото на своите близни.

Сега, азъ засѣгамъ единъ въпросъ, който е толкова интересенъ за васъ: за вашето щастие, за вашия умъ, за вашето сърце, за вашата душа. Този въпросъ има други граници, тѣй, както България си има свои опредѣлени граници, Англия си има свои опредѣлени граници, Франция си има свои опредѣлени граници. Русия си има свои опредѣлени граници и т. н. Като влѣзете въ коя и да е отъ тѣзи държави, вие ще почувствувате границите на тѣзи държави. Слѣдъ като влѣзете въ България, запримѣръ, най-първо ще ви посрещне единъ български стражарь и ще ви запита: знаете ли български? — Не зная. Като отидете въ Англия, въ Америка, ще ви попитатъ: знаете ли английски? Ако не знаете, ще ви намѣрятъ единъ прѣводчикъ, но тогава вие нѣма да се считате като гражданинъ на тази държава, а като чужденецъ. Вънъ отъ тѣзи граници сѫществува друга — една държава съ широки граници. Ние сме на влѣзли вече въ тѣзи граници. Както ви питатъ въ Англия, знаете ли английски езикъ, така ще ви питатъ и като влѣзете въ тѣзи по-широки граници — знаете ли нашия езикъ? Какъвъ е езикътъ на тази държава? — Любовъта. И Павелъ казва: „Ако говоря съ человѣчески и ангелски езици, а любовъ нѣмамъ, гражданинъ на тази държава не мога да бѫда“. Сега, всѣки ще каже: азъ съмъ опиталъ любовъта. Да опиташъ любовъта, и да